



صنعت؛ نیازمند ثبات اقتصادی است

اشاره:

مهندس مقدسی صنعت را نیازمند ثبات اقتصادی می‌داند و می‌گوید: «ثبات اقتصادی نیازمند برنامه‌های مستقل، صحیح و روشن اقتصادی است. مستقل یعنی فضایی خارج از تحت الشعاع بودن عوامل تحمیلی و خارجی بر آن؛ لذا اقتصاد سیاسی هیچ‌گاه ثباتی را به همراه دارد. آفتی که کشور با آن مواجه است و تا این موضوع وجود دارد؛ نمی‌توان انتظار بهبود وضعیت صنعت را داشته باشیم.»

وی در بخش دیگر مصاحبه خود عنوان می‌دارد: «واحدهای آموزشی ما به صورت جزیره‌ای عمل می‌کنند. آموزش آکادمیک خود را در چهارچوب تعریف شده خود به پیش می‌برند و صنعت نیز به دلیل عدم خروجی لازم از دانشگاه‌ها به صورت جزیره‌ای مشکلات خود را حل می‌کند. سرعت حل مشکلات و معضلات صنعت را دانشگاه ندارد و همواره از آن عقب است به همین دلیل این فارغ‌التحصیل آن کارایی که بخش صنعت بدان نیاز دارد؛ نمی‌تواند ارائه کند و این مسیر به تدریج فاصله صنعت و دانشگاه را بیشتر و بیشتر کرده و علی‌رغم داشتن مرزهای مشترک و مورد نیاز فراوان، از یکدیگر منفعتی نمی‌برند.»

رئیس هیئت مدیره جامعه متخصصین نساجی ایران ابراز امیدواری می‌نماید این تشکل تخصصی جهت پر کردن حلقه مفقوده ارتباط بیشتر و موثرتر صنعت و دانشگاه با ارائه راهکارها و طرح‌های اجرایی و عملیاتی نقش موثری ایفا نماید.»

تلاش خود را حفظ کرده و به سمت رشد و توسعه گام برداشته است. زمانی که هیچ‌گونه حمایتی از فضای دولتی دریافت نکرده آن هم در شرایطی که حداقل ۹۰ درصد بستر اقتصادی کشور دولتی است. با این همه بی‌ضابطه‌مندی صنعتی تنها با توان داخلی خود سعی می‌کند سرپا و زنده بوده و در فضای رقابت نیز حضور چشمگیر و موثری داشته باشد.

در این عرصه، عدم ثبات اقتصادی کشور که عمدتاً تحت الشعاع مسائل سیاسی کشور است، نمی‌توان انتظار داشت صنعتی ماندگار باشد و حتی در مسیر رشد حرکت کند. اساسی‌ترین نیاز بنگاه‌های اقتصادی و کسب و کار ثبات اقتصادی است. نوسان شدید نرخ ارز که در پی آن نوسانات قیمت مواد اولیه را در بردارد، پایه‌های بی‌ثباتی را برای اقتصاد صنعتی می‌سازد و هیچ برنامه‌ریزی و دورنمای روشن و قابل اتکالی ندارد. البته این معضل تنها به صنعت نساجی بر نمی‌گردد بلکه تمام صنایع را درگیر می‌کند اما شاید برای بعضی از صنایع، رخدادهای جدیدی به حساب آید اما برای نساجی بارها و بارها تکرار شده است و صنعتگران، کارآفرینان و سرمایه‌گذاران این صنعت به شدت با آن دگیر هستند. متأسفانه زمانی که خودمان نیز در کنار شرایط پیش آمده نامساعد اقتصادی، در جست‌وجوی فرصت‌ها، بهره‌گیری بیشتر از منافع کاذب و موقت مالی باشیم، به این عرصه بیشتر دامن می‌زنیم و به خود لطمه وارد می‌کنیم البته برای این اقدامات توجیهاتی نیز وجود دارد که تنها در حد توجیه خواهد بود و از این مرز پا فراتر نمی‌نهد.

دیدگاه شما در مورد شرایط فعلی صنعت نساجی چیست؟ و مهم‌ترین معضلی که این صنعت با آن روبروست؛ چیست؟

به نظر می‌آید و عموماً تصور بر این خواهد بود که وقتی در کسب و کاری روند واردات آن کالا مختل و یا به حداقل رسانده شود؛ شرایط برای تولید داخلی کاملاً مهیاست و روند تولید داخلی رو به رشد خواهد بود. این که شما بتوانید تولیدات داخلی داشته باشید و کشور نیازی به محصولات مشابه خارجی نداشته باشد، یک بحث و ایجاد امکانات و شرایط لازم برای تولید یک بحث دیگر است لذا با منع واردات همه چیز برای تولید فراهم نخواهد شد و یا به عبارتی بهشتی برای تولید داخلی ایجاد نمی‌شود. یکی از بسترهای مناسب و شرایط رشد و شکوفایی تولید که همراه آن روند کیفی‌اش بسیار تحت تأثیر خواهد بود، وجود بازار رقابت است. با رقابت، پویایی و توسعه صنعتی شکل می‌گیرد و در هیچ جای دنیا با بستن فضای رقابتی این امکان را فراهم نکرده‌اند.

در حال حاضر ظاهراً با ممانعت از واردات و یا وجود مشکلات در واردات، امکان شرایط خوب برای تولید شکل گرفته اما آیا این به تنهایی کافی است؟ ضمن این که همواره صنعت نساجی حداقل در سال‌های بعد از انقلاب شدیداً درگیر قاچاق کالا بوده است. قاچاق یعنی کالایی خارج از ضوابط تعریف شده و غیرقانونی وارد عرصه رقابت با کالای داخلی شود. با این اوصاف این صنعت همواره درگیر بی‌ضابطه‌مندی عرصه رقابت پذیری کالا بوده است. با این وجود با تمام همت و

صنعت نیاز به ثبات اقتصادی دارد. ثبات اقتصادی نیازمند برنامه‌های مستقل، صحیح و روشن اقتصادی است. مستقل یعنی فضایی خارج از تحت الشعاع بودن عوامل تحمیلی و خارجی بر آن؛ لذا اقتصاد سیاسی هیچ‌گاه ثباتی را به همراه دارد. آفتی که کشور با آن مواجه است و تا این موضوع وجود دارد؛ نمی‌توان انتظار بهبود وضعیت صنعت را داشته باشیم.

دیدگاه شما در مورد نرخ تورم و اثر آن بر صنعت (و در سطح خردتر صنعت نساجی) چیست؟

پدیده تورم از برهم خوردن تعادل میان کالای موجود در جامعه با مقدار نقدینگی یا پول در گردش پدید می‌آید. به عبارت بهتر وقتی کالا کمیاب و پول با قدرت خرید برای مالکیت آن زیاد باشد؛ خلأ حاصل «تورم» نام می‌گیرد. وقتی تعداد مشتری زیاد در برابر کالای کم قرار می‌گیرد، تورم تولید ایجاد می‌شود و قیمت‌ها بالا می‌رود پس برای مقابله با تورم دو راه بیشتر نیست. اول این که رشد تولید کالا در برابر قدرت خرید است و دوم کاهش نقدینگی یا همان کاهش تعداد مشتری‌ها برای آن کالا تا صاحب کالا مجبور به کاهش قیمت محصولش شود.

کارنامه دولت‌ها در مقابله با نرخ تورم را باید در رشد تولید ناخالص داخلی و کاهش نقدینگی جست‌وجو کرد. از دیدگاه علم اقتصاد، تورم یعنی افزایش سطح عمومی تولید پول و درآمدهای پولی یا قیمت و به دنبال آن روند فزاینده و نامنظم افزایش در قیمت کالاها، نرخ تورم برابر است با تغییر در یک شاخص قیمت که معمولاً شاخص قیمت مصرف‌کننده است. اگر رشد دستمزدها با رشد بهره‌وری در اقتصاد یکسان باشد، تورم به وجود نخواهد آمد در ابعاد دیگر وابستگی به مواد اولیه و قطعات وارداتی از نارسایی‌های مربوط به عرضه در بخش صنعت و معدن می‌باشد لذا بر این اساس تراز ارزی بخش صنعت و معدن منفی بوده و متکی به ارزش حاصل از فروش نفت خواهد بود. این نارسایی صنعت و معدن را به شدت در برابر نوسانات قیمت و فروش نفت آسیب‌پذیر می‌کند.

وجود ظرفیت خالی در بخش تولید، باعث افزایش هزینه‌های سربار شده و در نتیجه افزایش هزینه تمام شده تولیدات صنعتی و معدنی می‌شود که صنعت نساجی نیز از این قاعده مستثنی نیست. این موارد باعث ایجاد ضعف ساختاری‌های صنعتی و بالاخص صنعت نساجی که منجر به محدودیت عرضه در بخش تولید می‌شود؛ به شرح زیر

است:

- ۱- پایین بودن سهم سرمایه‌گذاری بخش خصوصی
 - ۲- ناچیز بودن سرمایه‌گذاری خارجی
 - ۳- پایین بودن سهم صادرات نساجی از کل صادرات کشور
 - ۴- بالا بودن قیمت تمام شده محصولات
- با توجه به این که حدود ۹۵ درصد صنعت و اقتصاد کشور، دولتی است و تنها حدود ۵ درصد صنعت و اقتصاد ما را بخش خصوصی در اختیار دارد و صنعت نساجی ما در این ۵ درصد قرار دارد دیگر بخش دولتی تقریباً صاحب صنعت نساجی نمی‌باشد لذا سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در نساجی قابل توجه است که خود بیانگر زمینه رشد و شکوفایی این صنعت علی‌رغم وجود عوامل تورم‌زا می‌باشد

*به اعتقاد شما تحریم‌های بین‌المللی تا چه میزان بر صنعت نساجی اثرگذار بوده؟ توافق هسته‌ای و تحقق برجام تا چه میزان در تعاملات بین‌المللی ایران با دنیا موثر بود و بازگشت تحریم‌ها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

به دلیل این که سیاست همانند چتری بر تمام ارکان کشورمان سایه انداخته است و هیچ رکنی خارج از فضای سیاسی مستقلاً وجود ندارد. به ویژه اقتصاد کشور و صنعت نیز که در بستر اقتصادی رشد می‌کند نیز تحت‌الشعاع است؛ بنابراین توافق هسته‌ای و تحقق برجام بسیار در روند اقتصادی و صنعتی کشور و نیز صنعت نساجی موثر خواهد بود. باید بپذیریم صنعتی در کشور نداریم که کاملاً مستقل باشد و عاری از هرگونه تبادل و نیاز به واردات باشد. در کلیه سطوح مختلف از مواد اولیه تا قطعات ماشین‌آلات یا مواد قابل مصرف خطوط مختلف تولید، نیاز به واردات در کلیه سطوح وجود دارد. وجود نوع کالا از یک طرف و از طرف دیگر کیفیت آنها خود نکته حائز اهمیت است که کالای شما را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد.

یکی از معضلات صنعت نساجی، فرسوده بودن ماشین‌آلات نساجی است که با وجود تحریم‌ها این معضل لاینحل باقی می‌ماند. ورود تکنولوژی و فناوری‌های جدید از ابزارهای پویایی و رشد یک صنعت است که باید برای صنعت نساجی به صورت پررنگ وجود داشته باشد که این انتقال با وجود تحریم‌ها انجام نمی‌پذیرد. توسعه پایدار باید با استفاده از فن‌آوری‌ها و به روز بودن دانش علمی و فنی و بهره‌مندی از امکانات مرتبط باشد که این امر با

وجود تحریم‌هایی که باعث بسته شدن درب‌ها و مانع برقراری ارتباط با سایر صنایع و تکنولوژی‌های صنعتی در جهان می‌شود. فضای ارتباط وقتی از تبادل کالا بگذرد، مانع از حضور متخصصین می‌شود و تبادل اطلاعات به مرز صفر نزدیک می‌شود. نمایشگاه‌های داخلی و خارجی که محل تبادل دانش و انتقال تکنولوژی، فکر و اندیشه است، از رونق می‌افتد و دیگر نمایشگاه‌های ما تنها عنوان بین‌المللی را یدک خواهند کشید و تمامی اینها در شکوفایی و رشد صنعت نساجی که تماماً بر دوش فعالان بخش خصوصی قرار دارد؛ حائز اهمیت است.

یکی دیگر از اثرات منفی تحریم‌ها، تبادل پول از طریق بانک‌هاست که خود معضل بزرگی در خرید مواد اولیه، ماشین‌آلات و دیگر کالاهای مورد نیاز صنعت نساجی است. پیش‌بینی می‌شود که اگر تلاش فعلی برای نجات برجام با کمک اروپا شکست بخورد، در اثر فشارهای وارده به زودی مسیر اقتصاد ایران نیز تغییر خواهد کرد و احتمالاً سیستم اقتصادی به سمت مالکیت کامل دولتی و تخصیص اعتبارات در بازار تغییر جهت خواهد داد البته مسیری که خیلی برای صنعت کشور بهت آور نخواهد بود. هر چند اقتصاد ایران به درستی کار نمی‌کند اما با تحریم‌ها به معنی سقوط آزاد اقتصاد نیست.

درست است که برجام راه حل مشکلات اقتصاد ایران نیست اما آمارها نشان می‌دهد که پس از توافق برجام، ایران توانست به رسد ۱۲/۵ درصدی دست پیدا کند و در همان سال، ۷۰۰ هزار شغل جدید ایجاد شد که ۱۰ برابر مشاغل ایجاد شده طی سال‌های ۸۵ تا ۹۵ (۲۰۱۱-۲۰۰۶) است. بدون تردید، بازگشت تحریم‌ها، اثرات موثری بر اقتصاد کشور خواهد داشت. به شکل ملموسی بر زندگی روزمره مردم نیز تأثیر می‌گذارد. افزایش روز به روز قیمت‌ها که حتی برخی از آنها می‌تواند به صورت کاذب و ناشی از آشفتنگی‌های بازار و اقتصاد نابسامان کشور باشد اما زندگی مردم را سخت‌تر و قدرت خرید آنان را کم و کمتر خواهد کرد. این مسیر اصلاً به نفع صنعت و کسب و کار مردم نیست. سبدهای کوچک و کوچک‌تر خرید مردم، فضای تولید و صنعت را محدود و محدودتر می‌کند. حرکتی فرسایشی و ناهنجار که ناشی از فضای سیاسی کشور است و مردم نقشی در ایجاد آن ندارد. صنعت در این وضعیت ضربه می‌خورد و رو به افول می‌گذارد و عملاً توان بهایی را می‌دهد که خود هیچ سهمی در به وجود آوردن آن ندارد.

***وضعیت بهره‌گیری صنایع نساجی و پوشاک کشور از نیروهای متخصص و دانش‌آموختگان دانشکده‌های نساجی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

به‌طور کلی میزان بهره‌گیری صنایع نساجی و پوشاک از دانش‌آموختگان دانشکده‌های نساجی کشور، اندک است اما این موضوع به بررسی مسائل مهم و زیربنایی دیگری هم دارد. عوامل بیرونی برای یک بنگاه اقتصادی یا کسب و کار صنعتی شامل شرایط تأمین مواد اولیه، بازار عرضه و تقاضا، ثبات اقتصادی، نوسانات نرخ ارز و ... تأثیرگذار بوده به حدی که او را به روند صحیح توسعه خود سوق خواهد داد و یا مانعی برای این مسیر می‌باشد. در این میان صنعتگر یا بیشتر از نیروی متخصص برای کمک و همیاری جهت برون رفت از این شرایط بهره می‌گیرد و یا از این مسیر فاصله گرفته و بیشتر به کاهش هزینه‌ها و تعدیل نفقات برای مقابله با شرایط نامساعد می‌پردازد. بعد دیگر توانمندی و تأثیرگذاری متخصصان و دانش‌آموختگان برای صنعت است. صنعت نساجی بعد از صنعت نفت؛ بزرگ‌ترین صنعت کشور است که کاملاً با بازوان بخش خصوصی هدایت می‌شود. صنعت خودرو که تا دندان مسلح و جایگاه استراتژیک است را کنار می‌گذاریم. صنعت نساجی علاوه بر آن به دلیل تنوع زیرشاخه و گروه‌های تولیدی و محصولات خود بازار جذب وسیعی دارد و پراشتغال‌ترین صنعت کشور می‌باشد.

یک مهندس نساجی؛ کسی است که باید با برنامه‌ریزی و فکر و منطق خود، مشکلات ایجاد شده در کارخانه‌ها و بنگاه‌های کسب و کار نساجی را حل کرده و پیشنهادات جدیدی برای بهبود تولید و افزایش سودمندی کار و فعالیت ارائه نماید. وظیفه‌ای که تنها به یاری توان علمی و عادت به تفکر و تجزیه و تحلیل دقیق مسائل امکان‌پذیر است. توان مدیریت نیروهای متخصص بسیار حائز اهمیت است. بخش خصوصی همواره از وجود نیروی متخصص کارآمد و موثر استقبال خواهد کرد چرا که نتیجه رشد و پویایی آن واحد تولیدی خواهد بود. نیروی انسانی بخش ارزنده و سهم موفقیت بزرگ یک بنگاه اقتصادی است. بخشی از مشکلی که بخش صنعت اعلام می‌دارد؛ عدم برآورده نمودن نیازهای تخصصی صنعت توسط متخصصین آن صنعت است و معتقدند بیشتر مسیر مدرک‌گرایی طی شده تا بهره‌وری و ایجاد راندمان کاری و علمی و عملی. وجود متخصص در گرایش‌های مختلف و حتی دوره‌های کارشناسی، تکنسین (کارדانی) نیز بسیار جالب توجه صنعتگران است که از آن استقبال خواهند کرد. مهارت،

جز لاینفک نیاز صنعت و دارا بودن تخصص ماست. صنعت معتقد است آموزش لازم و صحیح به دانش‌آموختگان نساجی در دانشگاه‌های کشور ارائه نمی‌شود که البته تا حدی هم صحیح است و بازنگری قابل توجهی در این راستا باید صورت پذیرد. می‌توان اذعان داشت که واحدهای آموزشی ما به صورت جزیره‌ای عمل می‌کنند. آموزش آکادمیک خود را در چهارچوب تعریف شده خود به پیش می‌برند و صنعت نیز به دلیل عدم خروجی لازم از دانشگاه‌ها به صورت جزیره‌ای مشکلات خود را حل می‌کند. سرعت حل مشکلات و معضلات صنعت را دانشگاه ندارد و همواره از آن عقب است به همین دلیل این فارغ‌التحصیلان کارایی که بخش صنعت بدان نیاز دارد؛ نمی‌تواند ارائه کند و این مسیر به تدریج فاصله صنعت و دانشگاه را بیشتر و بیشتر کرده و علی‌رغم داشتن مرزهای مشترک و مورد نیاز فراوان، از یکدیگر منفعتی نمی‌برند. جامعه متخصصین نساجی ایران امیدوار است با ورود در این عرصه جهت پر کردن حلقه مفقوده ارتباط بیشتر و موثرتر صنعت و دانشگاه با ارائه راهکارها و طرح‌های اجرایی و عملیاتی نقش موثری ایفا نماید. متأسفانه در بخش پوشاک نمی‌توان متخصص و نیروی علمی ماهر و با ارزش و با دانش فنی لازم بسیار دیده می‌شود و جا دارد این بخش مهم و با ارزش افزوده بالا در صنعت خود را تقویت کند. مراکز آموزشی مناسب نیز جهت تقویت نیروهای مرتبط وجود دارد که این امر نیازمند همگرایی بین دو قطب صنعت و دانشگاه است.

*سطح علمی و دانش فنی متخصصین نساجی

کشور تا چه میزان به روز است؟ و به اعتقاد شما چگونه می‌توان سطح علمی آنان را افزایش داد؟

از دیدگاه تئوری و تعریف مفهومی متخصص در جامعه نساجی به فردی که فارغ‌التحصیل مهندسی نساجی در کلیه گرایش‌ها باشد؛ اطلاق می‌گردد اما آیا یک دانش‌آموخته و فارغ‌التحصیل دانشگاهی نساجی به امور تخصصی نساجی عملاً مهارت و اشراف دارد یا این مهارت و اشراف فنی براساس تجربه کاری و عملیاتی خود را کاملاً نشان داده و هویدا می‌شود؟ لذا مفهوم واقعی یک متخصص صنعت نساجی شرط تحصیلات مرتبط برایش لازم ولی کافی نیست. برای این متخصص می‌توان اذعان داشت فاصله چندان دوری از علم روز دنیای نساجی نداشته باشد اما برای یک دانش‌آموخته رشته نساجی این فاصله

بیشتر است. زمانی که صنعت ما مجهز به تکنولوژی‌های جدید و به روز صنعت نساجی دنیا باشد؛ باید برای کار کردن، اداره کردن، هدایت نمودن و رفع مشکلات فنی و علمی آنها از متخصصین با دانش روز بهره می‌گیرد در غیر این صورت دچار مشکلات کیفی خواهد شد و قادر نخواهد بود با توان علمی کامل از تکنولوژی خریداری شده خود بهره‌برداری و راندمان کافی را اخذ نماید.

با این دو منظر باید اذعان داشت هم مراکز آموزشی ما و دانشگاه‌های ما باید آموزش دقیق و مبتنی بر دانش روز علمی و فنی صنعت را در دستور کار آموزشی خود قرار دهند و هم باید در مسیر به روز نمودن دانش فارغ‌التحصیلان این رشته ابزار و بسته‌های مناسب را فراهم آورند. وجود مراکز آموزشی تکمیلی با مباحث کاربردی همانند ایجاد پژوهشکده‌های نساجی در کنار واحدها، دانشکده‌های نساجی کشور حتی در داخل همان مراکز آموزشی ولی با ارائه و رویکرد مباحث علمی تخصصی تکمیلی و به روز و مورد نیاز صنعت نساجی و آموزش مباحث آن و سرفصل‌های تدوین شده به بالا بردن سطح علمی و دانش فنی متخصصین نساجی کشور کمک شایانی نماید. دانشگاه علمی کاربردی واحدی در این مسیر حرکت کرد و گام‌های موثر و ارزشمندی ارائه داد ولی کامل نیست و هدف آن تربیت قشرهای میانی تخصصی در لایه‌های صنعت بود. مثلاً تربیت تکنسین‌ها که اقدام بسیار مناسب و شایسته و مورد نیاز است اما شکل‌گیری پژوهشکده‌هایی که بستر کارهای تحقیقاتی و پژوهشی را نیز فراهم نماید؛ بسیار موثرتر در شکل‌گیری و بالا بردن توان علمی و دانش فنی متخصصین نساجی که حتی مشغول به فعالیت می‌باشند؛ می‌تواند نقش ایفا کند. تجهیز بهتر با اختصاص بودجه‌های مرتبط و به کارگیری نیروهای آموزشی ماهر داخل و یا حتی خارج از کشور به صورت علمی نه تنها تئوری دانشگاهی که می‌تواند در برگیرنده نیروهای با ارزش صنعتی باشد؛ این مسیر را بهتر و هموارتر نماید. به نوعی دیگر ارتباط وجود نداشته صنعت و دانشگاه به صورت پررنگ‌تر و عینی‌تر با این حرکت ایجاد و نمود ملموس و آقعی به خود بگیرد. جامعه در این راستا طرح و برنامه‌های کامل و جامعی دارد که به زودی ارائه می‌نماید و در مجال بیشتر آن را بیشتر توضیح خواهیم داد.

***در مورد تازه‌ترین فعالیت‌ها و اقدامات جامعه متخصصین نساجی ایران توضیحاتی ارائه نمایید...**

جامعه در راستای برنامه‌های کوتاه مدت و بلندمدت خود که تقریباً از ابتدای شکل‌گیری جامعه در دستور کار داشته است؛ با تمام قدرت حرکت خواهد کرد. در دوره ششم هیئت مدیره از اردیبهشت ۹۷ آغاز نموده است؛ تلاش خواهد کرد تا با تدوین اجرایی رسالت خود که همانا پررنگ و قوی ظاهر شدن در مباحث آموزشی و پژوهشی است، قدم‌های موثری بردارد. در حال حاضر ۴ کارگروه تشکیل شده که با توجه به عناوین هر کارگروه، برنامه‌های اجرایی مرتبط، تدوین خواهد شد.

۱- کارگروه آپ (آموزش و پژوهش) که مباحث مرتبط را پیگیری خواهد کرد. تفاهم‌نامه‌ای در این راستا با سازمان مدیریت صنعتی منعقد شده است تا دوره‌های تکمیلی و علمی و کاربردی صنعتی را برای صنعت نساجی عملیاتی نماییم. ارتباط با دانشگاه‌ها تنگاتنگ‌تر خواهیم نمود و در تدوین و ارائه دوره‌های تکمیلی و تخصصی نیز موثر عمل شود.

۲- کارگروه ارسات (ارتباطات، رسانه و تبلیغات): تلاش می‌کنیم با شکل‌گیری جدی فعالیت‌های جامعه در فضای مجازی و راه‌های کاربردی آن در کانال‌های تلگرام، اینستاگرام و نیز سایت جامعه و در کنار آن با استفاده از فضای رسانه هم به صورت آنلاین در فضای مجازی و هم در حوزه‌های دیگر حضور داشته باشیم. برنامه‌ریزی و تشکیل نشست‌های تخصصی، هم‌اندیشی‌ها، دوره‌های تخصصی و علمی در دستور کار این کارگروه است. باید از ابزار تبلیغاتی نیز در این میان نهایت استفاده را به عمل آورد چرا که تلاش در جهت برندینگ جامعه یکی از اهداف مهم این دوره از فعالیت جامعه است. فعالیت ارتباط با انجمن‌ها و تشکل‌های مشابه و موازی در دستور کار کارگروه ارسات می‌باشد.

۳- کارگروه رفانما (خدمات رفاهی و نمایشگاهی) که امکانات و خدمات لازم را برای اعضای خود فراهم می‌نماید. بهره‌گیری از خدمات بیمه تکمیلی درمان، بیمه تخصصی عمر، بهره‌مندی از باشگاه‌های ورزشی و فرهنگی با تخفیفات مناسب، بن‌های تخفیف تأمین پوشاک از برندهای معتبر کشور، بهره‌مندی از مراجع آموزشی مناسب فرهنگسراها، اماکن و مجموعه‌های فرهنگی و هنری و سینمایی برای اعضا در دستور کار قرار دارد.

نمایشگاه‌های تخصصی و بازدید از آنها؛ همواره جزو برنامه‌های پر رنگ و اجرایی جامعه بوده است که در این راستا نیز مسیر با توان بیشتر ادامه دارد. هماهنگی

جهت برپایی تور بازدید از نمایشگاه ایتمای بارسلون ۲۰۱۹ عملیاتی و قابل انجام است.

۴- کارگروه صنعت نیز با ارتباط بیشتر و تنگاتنگ بین صنعت و جامعه و رفع نیازها، معضلات فنی و تخصصی و بهره‌مندی‌های دوگانه در دستور کار خواهد بود و جلسات مشترک تأمین نیازهای آموزشی، تأمین نیروی متخصص مرتبط، مشاوره صنعتی و ... جزو برنامه‌هایی است که می‌تواند عملیاتی شود.

به زودی کارگروه اشتغال نیز ایجاد خواهد شد که جامعه بتواند هدفمند در تأمین نیروی متخصص و مورد نیاز صنعت اقدام نماید و نسبت به شناسایی و جذب نیروهای متخصص و فارغ‌التحصیلان و دانش‌آموختگان نساجی در صنعت و یا مشاغل مورد نیاز دیگر، موثر و مفید اقدام نماید. تیمی نیز تعریف شده است تا در زمینه نظام مهندسی نساجی فعالیت نماید و ابهامات و مشکلات آن را که باعث عملیاتی نشدن آن شده، بررسی و تدوین نماید. درخواست اخذ مجوز نشریه تخصصی برای جامعه نیز اقدام شده است که به زودی جامعه یک نشریه خاص و مرتبط با اعضای خود داشته باشد.

*پیش‌بینی شما از آینده صنعت نساجی (تولید، توزیع، فروش و مصرف منسوجات) چیست؟

صنعت نساجی با توجه به قدمت آن و سابقه پر از فراز و نشیب، با مسائل کوچک و بزرگ و بحران‌های کم و زیاد دست به گریبان بوده و همواره به سلامت از عهده تمامی امورش برآمده و موفق عمل کرده است. زمانی که کاملاً دولت از آن حمایت می‌کرد و به تدریج حمایتش را کم کرد و مورد بی‌مهری قرار دارد؛ این صنعت با اتکا به بخش خصوصی خود با تمام توان علی‌رغم وجود مشکلات فراوان تلاش کرده بدون اتکا به فضای جریان‌ساز دولتی، خود را احیا و بسازد. آن چه باعث این موفقیت شد قدمت قابل توجه این صنعت و سابقه پر ریشه و بادوام آن بوده است. نیاکان ما ریشه‌های صنعت با اصالتی را بر ایمنان به ارمغان گذاشتند و نسل‌های بعدی به خوبی از عهده ادامه روند آنان برآمدند. هم‌اکنون صنعت نساجی بدون اتکا به پشتوانه‌های دولتی و حتی کاذب تعریف شده به خود مستقل است و در تمامی زیرمجموعه‌ها و زیرشاخه‌های خود با قدرت به راهش ادامه می‌دهد.

این که هیچ‌گاه این صنعت با مشکل روبرو نبوده؛ خلاف واقع است زیرا همواره مشکلات وجود داشته و صنعتگران با کمبودهای بسیاری دست به دامن بوده‌اند به ویژه

در فضایی که همه چیز دولتی است اعم از امکانات و تسهیلات و وقتی صنعتی مورد بی‌مهری هم باشد؛ قطعاً شرایط سخت‌تری هم خواهد داشت اما تمامی این مسائل صنعت نساجی را به عقب نراند و باعث اضمحلال آن نشد. واحدهای دولتی بزرگ و با پیشینه این صنعت به دلیل بی‌کفایتی در اداره کردن آن توسط دولت‌ها از چرخه صنعت نساجی حذف شدند که بسیار جای تأسف دارد اما واحدهای کوچک جای آنها را گرفتند و مسیر را ادامه دادند؛ هر چند شاید نتوانستند احیاکننده تمامی آن واحدهای بزرگ و با ریشه باشند اما اجازه حذف صنعت نساجی را ندادند که جای تقدیر و سپاس دارد. با نیرو و بازنوازی پر قدرت متخصصان جوان و کارآفرینان شکل گرفته در این سال‌ها قادر شدند تا صنعت نساجی را در تمامی ابعاد زنده نگه دارند با این اوصاف آینده این صنعت همانند گذشته‌اش روشن و رو به رشد و پویایی آن وجود خواهد داشت به گونه‌ای که نباید نگران اضمحلال این صنعت باشیم. تولید در صنعت نساجی در همین مسیر پر رنگ بخش خصوصی ادامه خواهد یافت و اگر رویکرد دولت در جهت حمایت از این صنعت باشد؛ می‌توان شاهد رونق بیشتری نیز باشیم. باید در صنعت نساجی، دیدگاه‌ها به روز شوند و فضای سنتی آن کمرنگ‌تر شود. مدرنیته شدن صنعت بسیار به توسعه پایدار آن کمک خواهد کرد و مشکلی در آن وجود ندارد. صنعت نساجی می‌تواند عرصه رقابت باشد و این مسیر باید همیشه پر رنگ وجود داشته باشد چه خواسته و چه ناخواسته با سیاست‌های کلان کشور صنعت نساجی سال‌ها درگیر رقابت‌های ناخودخواسته بوده است. کالاهای ترک، چین، کره‌ای و ... جولانگاه عرضه در داخل بوده‌اند و تولیدکننده داخلی نیز می‌بایست به آن به رقابت بپردازد که عمدتاً این رقابت به صورت برابر نبوده است و همواره صدای تولیدکننده ما همین بوده است که فضای رقابتی باعث رشد و پویایی می‌شود ولی باید آن را برابر نمود و امکان شرایط برابر در این عرصه را فراهم نمود که عمدتاً خارج از توان و قدرت صنعتگران می‌باشد. با بازار گسترده مصرف داخلی و توان تولید قابل رقابت در ابعاد کمی و کیفی محصولات نساجی و امکان تبادل با عرصه جهانی صنعت نساجی ما به خوبی می‌تواند با این رقابتی بزرگ وارد رقابت شود و حتی گام‌های موثری در عرصه واردات بردارد و اگر حمایت‌های خارج از حیطه و توان صنعتگران به عمل آید؛ با اتکا به توان و دانش متخصصین و دانش‌آموختگان خود، حضوری فعال و پویا خواهد داشت.